

בית, ה' מרחשון, תשי"ו, (12/10.45)

לכבוד נשיא המזרחי העולמי,
הרה"ג משה"ר מאיר ברלין שליט"א,
ירושלים.

אדוני הנכבד מאד,

ועד הווריס של בית ספרנו אשר לבוא לפני אדוני ולהידבר אתו על מצב בית-הספר ועל הדרוש ברגע זה, ואולם מאחר שלא ניתנה לנו האפשרות לפגישה אתו, אתכבד למסור להלן סקירה על המצב:

- (א) ה ב נ י ן הולך ונכבד לפי התכנית. כעת יוצקים כבר את הגז, כך שבעוד חודש נקבל ארבעה חדרים שאנו זקוקים להם באופן דחוף מיד, לבית-הספר יש כיום שלושה חדרים לשמונה כתות, והשאר ייגמר שבועיים אח"כ. חקבלנים בדרך-כלל כשביעים רצון לפי שעתיו ואולם לפי דעת כמה מחברי הועד, הבקיאים כהלכות בניה, יש כמה לקויים, ותמוה מאד שמר סירקיס לא שולח תכופות בן-אדס שיבקר את המצב ושיבוא גם אתנו ברברים לשמוע על הליקויים, כביכול.
- (ב) המ ג ב י ת נכשלה לדאבוננו. כזמור התחייב הועד על 2000 לא"י, מהם 800 לא"י מהתקצבות שנקבל מהמועצה המקומית והועד הלאומי. ועל 1200 לא"י נתנו חברי ועד הווריס שפרוה על השבון המגבית בין אנשי רחובות. הסכום הראשון הוא בחזקת כסוח, אם גם לא דנו עוד כמועצה על השתתפותם בגלל הפריבות בין הפלגות ובגלל מחלתו ופיתו של ראש המועצה. ואולם על השבון ה-1200 לא"י נתקבלו כ-500 לא"י ולא יותר, ובתוך ~~ה~~ ^ה 150 לא"י תרוסת הא' גולדברג כמשמטר ו-200 לא"י תרוסת אשה כרחובות. במלים אחרות - המגבית נכשלה בהחלט על אף כל מאמצינו הרבים. חסיבות הן: א'. המגבית של הת"ת, ב'. חוסר כל עזרה מצד המזרחי.
- בנוגע לפא' יריבכו סידרו גם הם הנחת אבן-פינה לאגף נוסף לת"ת בלרוב פאר ולדאבוננו גם ביתר כשרון של סידור. באו לחגיגה: הרב' עוזיאל, מלצר, סורוצקין, סדנא וכו' וכו'. סידרו אוטובוסים סיוחדים מהתחנה המרכזית נתל-אביב ורם-קולים. ומיד התחילו במגבית פעילה מאד שמתתפים בה כל אלה שהיו ותיקי המזרחי, זקני המושבה, אגודאים, ואנשי אחר, ובכלל כל שונאי המזרחי. מתחנך נשלחו אליהם סארגונים ואספנים. לכל מקום שאנו נכנסים כבר קדמונו הם. ובכה לא יפלא שמכל אנשי רחובות נכנסו כ-110 לא"י בלבד, וזה אחרי יגיעות פרובות. ומי ישלם את 700 הלא"י? - ההפסד עד ל-1200 לא"י ?

ג) הטצע בבית הספר, זהו הסעיף הכעודד ביותר. ראשית קבלנו ברב אוסקרן
 בכפר עטא מנהל מנוסה ומארגן, שאנו תולים בו הרבה תקוות. שנית, מספר
 התלמידים הוא כיום כבר 134. אשתקד היו לנו 83 בלבד. כהם גמרו 10 את
 כתה ח' וכמה עזבו את הכושבה ועוד אחדים עברו לבתי-ספר אחרים, כנהוג
 בכל מקום. בזמן הנחת אבן-הפנה נרשם התלמיד הראשון, וכיום יש לנו כבר
 כתה א' של 22 ילד, שכולם היו כבר נרשכים בבית הספר העממי, ולשאר הכתות
 כאו 33 ילד מבתי-ספר אחרים; ואלה לא באו מעצמם, נלחמנו על כל ילד וילד
 וערב-ערב במסך חדשים יצאנו על ציד-ילדים. וזה גם גרם במקצת לחזקת
 הסגבית.

ד) הרי הו ט. זוהי הנקודה החשובה ביותר. כפי שתיארתי למעלה, אנו
 עומדים בפני הכניסה לביתנו החדש, ואין לנו רהיטים. יש לנו כסאות ל-60
 ילד, ואין לנו לא ארונות ולא שום ריהוט. כשבגשנו עם אדוני בביתו לטני
 כמה חדשים ונדרשנו לקבל עלינו את הסכום של 2000 לא"י ואנו היסטמו, אמר
 לנו אז כבודו בערך כדברים האלה: אל תהססו, הנה המזרחי ^{גוי}נותן 4500 ל"י
 "במזומן" וכשיצטרכו רהיטים סי אחר יתן את הכסף, הרי אנשים אהים אנהנו,
 לא נעזבכם לבפשכם וכד' וכד'. כאמור לעיל, לא קבלנו עד היום שום עזרה -
 איני מדבר על כסמים - מהמזרחי, ורק הרב אוסטרובסקי שלישיא הוא היחידי
 שאיננו יודע ליאות ועומד תמיד לשרותנו-וגם הא' גוביכובסקי עזר לנו
 לחוציא את הכסף מידי ביה"חר "פרי-פרי". כיום הגיע הזמן שהמזרחי ישלים
 את מפעלו בהתאם לדברי אדוני הג"ל. מקורות אחרים אינם, ובלי ריהוט לא
 ניכנס לבית, ותלמידינו יתפזרו.
 לא ארכה דברים, המעב הוא ברור.

בברכת תו"ע וככל הכבוד

יו"ר ועד ההורים

ב.ב. כמה פעמים פניתי ע"י מזכירות המרכז
 ופעמים נבעתי לשם זה לירושלים ולחיפה
 נדבר פכתבים מאדוני לא' גלוסקין,
 י.מ. ויצמן טחיפה, העו"ד אליאש והשוטט
 פרוסקין. עד היום לא זכיתי ~~לראות~~
 לתשובה שלי ~~לפני~~ למה גם שלוו.